EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

17.10.2013 B7-0484/2013

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod en styrkelse af partnerskabet. Europa-Parlamentets holdning til rapporterne for 2012
(2013/2621(RSP))

Pier Antonio Panzeri, Jacek Saryusz-Wolski
for Udenrigsudvalget

B7-0484/2013

Europa-Parlamentets beslutning om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod en styrkelse af partnerskabet. Europa-Parlamentets holdning til rapporterne for 2012 (2013/2621(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens meddelelser af 11. marts 2003 om "Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd" (COM(2003)0104), af 12. maj 2004 om "EU's naboskabspolitik - Strategidokument " (COM(2004)0373), af 4. december 2006 om "Styrkelse af EU's naboskabspolitik" (COM(2006)0726), af 5. december 2007 om "En stærk europæisk naboskabspolitik" (COM(2007)0774), af 3. december 2008 om "Østpartnerskabet" (COM(2008)0823), af 20. maj 2008 om "Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen" (COM(2008)0319), af 12. maj 2010 om "Status over den europæiske naboskabspolitik" (COM(2010)0207) og af 24. maj 2011 om "En dialog om migration, mobilitet og sikkerhed med landene i det sydlige Middelhavsområde" (COM(2011)0292),

– der henviser til fælles meddelelser fra Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 20. marts 2013 om "Den europæiske naboskabspolitik: På vej mod et stærkere partnerskab" (JOIN(2013) 04), af 25. maj 2011 om "En ny tilgang til nabolande i forandring" (COM(2011)0303) og af 8. marts 2011 om "Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde" (COM(2011)0200),

– der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet for Den Europæiske Union (udenrigsanliggender) den 26. juli 2010, 20. juni 2011 og 22. juli 2013 om den europæiske naboskabspolitik (ENP) og til konklusionerne fra samlingen i Rådet for Den Europæiske Union (udenrigsanliggender/handel) den 26. september 2011 og fra Det Europæiske Råd den 7. februar 2013,

– der henviser til fælles meddelelse af 15. maj 2012 fra Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om "Østpartnerskabet: En køreplan for efterårstopmødet 2013" (JOIN(2012) 13), og "En ny europæisk naboskabspolitik"(JOIN(2012) 14) og de ledsagende fælles arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene af 20. marts 2013 ("Regionale rapporter", SWD(2013) 85 og 86),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument[1],

– der henviser til Barcelonaerklæringen om oprettelse af et Euro-Middelhavspartnerskab, som vedtoges på Euro-Middelhavsudenrigsministerkonferencen den 27.-28. november

[1] EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

1995 i Barcelona,

– der henviser til erklæringen fra Middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008,

– der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om Middelhavsunionen[1],

– der henviser til Deauvillepartnerskabet, som blev lanceret på G8-topmødet i Deauville i maj 2011, som EU deltog i,

– der henviser til de fælles erklæringer fra topmødet i Prag den 7. maj 2009 om østpartnerskabet og topmødet i Warszawa den 29.-30. september 2011 om østpartnerskabet,

– der henviser til udenrigsministrenes fælles erklæring fra mødet i det østlige partnerskab i Bruxelles den 23. juli 2012,

– der henviser til Rådets afgørelse 2011/424/FUSP af 18. juli 2011 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for det sydlige Middelhavsområde[2] og Rådets afgørelse 2011/518/FUSP af 25. august 2011 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus og krisen i Georgien[3],

– der henviser til sine beslutninger af 7. april 2011 om revisionen af den europæiske naboskabspolitik - den østlige dimension [4] og om revisionen af den europæiske naboskabspolitik – den sydlige dimension[5],

– der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik[6],

– der henviser til sin beslutning af 23. maj 2013 om inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår[7],

– der henviser til sine henstillinger af 12. september 2013 om EU's politik over for Hviderusland[8],

– der henviser til sin beslutning af 13. juni 2013 om presse- og mediefrihed i verden[9],

– der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik[10],

---

[1] EUT C 161E af 31.5.11, s. 126.
[2] EUT L 188 af 19.7.2011, s. 24.
[3] EUT L 221 af 27.8.2011, s. 5.
[4] EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 105.
[5] EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 114.
[6] EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 26.
[7] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2013)0224.
[8] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2013)0382.
[9] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2013)0274.
[10] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2012)0470.

– der henviser til akten om oprettelse af Den Parlamentariske Forsamling Euronest af 3. maj 2011[1] ,

– der henviser til konklusionerne fra topmødet mellem formændene for parlamenterne i Middelhavsunionen (Marseille den 6.-7. april 2013) og til konklusionerne fra Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen og Den Parlamentariske Forsamling Euronest,

– der henviser til sine beslutninger indeholdende Parlamentets henstillinger til Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten vedrørende forhandlingerne om associeringsaftalen mellem EU og Armenien[2] , associeringsaftalen mellem EU og Aserbajdsjan[3] , associeringsaftalen mellem EU og Moldova[4] , associeringsaftalen mellem EU og Georgien[5] og associeringsaftalen mellem EU og Ukraine[6] ,

– der henviser til afgørelserne 2006/356/EF, 2005/690/EF, 2004/635/EF, 2002/357/EF, 2000/384/EF, 2000/204/EF og 98/238/EF om indgåelse af en Euro-Middelhavsaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og henholdsvis Den Libanesiske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet, Den Arabiske Republik Egypten, Det Hashemitiske Kongerige Jordan, Staten Israel, Kongeriget Marokko og Den Tunesiske Republik,

– der henviser til den fælles erklæring om det østlige partnerskab, som Visegradgruppens, Irland og Litauens udenrigsministre udstedte i Krakow den 17. maj 2013,

– der henviser til EU's mangeårige forbindelser med Europas sydlige naboskabslande og mange EU-medlemsstaters historiske, økonomiske, politiske og sociale forbindelser med landene i denne region samt til den europæiske forpligtelse til fortsat at bevare det tættest mulige forhold og yde den nødvendige støtte i overensstemmelse med ENP generelt,

– der henviser til, at beslutningerne på topmødet i Vilnius om det østlige partnerskab kan være afgørende for det østlige partnerskabs fremtid, og at det derfor er vigtigt at holde sig et langsigtet perspektiv for øje, der rækker videre end topmødet, og sikre en ambitiøs opfølgningspolitik for regionen,

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at associeringsaftaler ikke er et mål i sig selv, men et middel til at fremme gennemførelse af gennemgribende og bæredygtige reformer og systemiske ændringer og til at tilnærme sig Unionen samt dennes grundlæggende værdier og standarder; der henviser til, at deres behørige og rettidige gennemførelse derfor er et altafgørende kriterium i forbindelse med vurderingen af situationen i de relevante lande;

---

[1] EUT C 198 af 6.7.2011, s. 4.
[2] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2012)0128.
[3] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2012)0127.
[4] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2011)0385.
[5] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2011)0514.
[6] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2011)0545.

B. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik bør styrke partnerskabet mellem EU og landene og samfundene i naboskabet med henblik på at opbygge og konsolidere sunde demokratier, forfølge en bæredygtig økonomisk vækst og forvalte grænseoverskridende forbindelser;

C. der henviser til, at den privilegerede forbindelse til Europas naboer inden for ENP bygger på et gensidigt engagement i fælles værdier (demokrati og menneskerettigheder, retsstat, god regeringsførelse, markedsøkonomiske principper og en bæredygtig udvikling); der henviser til, at der ifølge revisionen af ENP i høj grad bør fokuseres på at fremme et rodfæstet og bæredygtigt demokrati, som ledsages af inklusiv økonomisk udvikling;

D. der henviser til, at et velfungerende demokrati, respekt for menneskerettighederne og retsstaten udgør en vigtig del af grundlaget for EU's partnerskab med nabolandene; der henviser til, at opbygningen af et dybtgående og bæredygtigt demokrati kræver et stærkt og vedvarende engagement fra regeringers side til fordel for frie og retfærdige valg, foreningsfrihed, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed samt en fri presse og frie medier, indførelse af retsstatsprincippet administreret af et uafhængigt retsvæsen og retten til en retfærdig rettergang, bestræbelser på at bekæmpe korruption, reform af sikkerheds- og retshåndhævelsessektoren (herunder politiet) og oprettelse af demokratisk kontrol over de væbnede styrker og sikkerhedsstyrkerne;

E. der henviser til, at Unionens udenrigspolitik skal være konsekvent, navnlig i forhold til dens interne politikker, ved at undgå dobbeltmoral; der desuden henviser til, at den økonomiske og finansielle krise ikke kan berettige en indskrænkning af Unionens engagement i nabolandene;

F. der henviser til, at massebevægelserne i den arabiske verden udgør en milepæl i Europas sydlige naboskabslandes moderne historie og i historien vedrørende deres forbindelser til EU og den igangværende gennemførelse af en differentieret tilgang baseret på princippet om bistand i tråd med partnerlandes resultater og fremskridt ("mere for mere" og "mindre for mindre"), som regelmæssigt skal vurderes i statusrapporter på basis af specifikke og målelige kriterier og på basis af deres behov; der desuden henviser til, at en inkonsekvent eller ikke-eksisterende anvendelse af "mere for mere"-princippet kan være kontraproduktiv og undergrave hele processen samt Unionens indflydelse og troværdighed,

G. der henviser til, at de fredelige folkelige demonstrationer i den arabiske verden i 2011 var en råb om værdighed, udtrykte legitime håb om demokrati og udtrykte skarpe krav om institutionelle, politiske og sociale reformer med henblik på at opnå reelt demokrati, bekæmpe korruption og nepotisme, sikre overholdelse af retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, mindske social ulighed og skabe bedre økonomiske og sociale betingelser; der henviser til, at borgere i adskillige Middelhavslande her to år efter stadig ser deres grundlæggende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder overtrådt og er konfronteret med økonomiske trængsler og uroligheder;

H. der henviser til, at partnerlandes vurdering af fremskridt med hensyn til overholdelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den demokratiske proces og gennemførelse af retsstatsprincippet samt bæredygtige økonomiske reformer og reformer

af den offentlige sektor skal ske på grundlag af generelle fælles principper og landespecifikke krav og på basis af effektive, klare, gennemsigtige, objektive og målbare indikatorer og benchmarks og under hensyntagen til den overordnede fremgang og engagementet i forhold til reform;

I. der henviser til, at overholdelse og fremme af demokrati og menneskerettigheder (navnlig børns, kvinders og mindretals) samt retfærdighed og retsstatsprincipperne, grundlæggende frihedsrettigheder (herunder ytrings-, samvittigheds-, religions- eller trosfrihed), frie og uafhængige medier (herunder ubegrænset adgang til information, kommunikation og internettet), styrkelse af civilsamfundet, sikkerheden (herunder fredelig konfliktløsning og gode naboforhold), demokratisk stabilitet, velstand, rimelig fordeling af indtægter, velfærd og muligheder, social samhørighed, bekæmpelse af korruption og fremme af god regeringsførelse og bæredygtig udvikling er grundlæggende principper og mål for EU, som altid skal udgøre fælles værdier og kernen i ENP;

J. der henviser til, at respekt for demokratiets grundprincipper er en rød linje, der ikke må overskrides, og er en grundlæggende betingelse for et tættere forhold mellem landene i østpartnerskabet og EU; der henviser til, at forsøg på at fratage borgerne deres legitime ret til at vælge en regering ved at anvende selektiv justits med fængsling af politiske modstandere og manglende afholdelse af frie og retfærdige valg bringer disse grundprincipper i fare;

K. der henviser til, at ENP's mål er at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige regionale forbindelser, fremme af et dybt forankret og bæredygtigt demokrati, retsstatsprincippet, politiske og økonomiske reformer, en bæredygtig social markedsøkonomi i EU's nabolande og skabelse af en kreds af venner af Unionen og indbyrdes venskabelige forbindelser; der henviser til, at det ultimative ledende princip for vurderingen af fremskridt derfor bør være højnelsen af sikkerheden, solidariteten og velfærden på begge sider; fordømmer i denne henseende de negative virkninger af en lukket grænsepolitik i EU's naboskabsområde og navnlig blandt lande i østpartnerskabet og EU-ansøgerlande;

L. der henviser til, at den multilaterale dimension af ENP udgør en unik mulighed for at samle alle lande og interessenter i regionen og opnå håndgribelige fremskridt og forståelse gennem arbejde med konkrete projekter på teknisk plan, ligesom de parlamentariske forsamlinger Euronest og Euromed giver yderligere mulighed på politisk plan for at skabe og uddybe en fælles forståelse og hjælpe med at udvikle de unge demokratier i disse regioner;

M. der henviser til, at presse- og mediefrihed samt digitale frihedsrettigheder er under konstant pres i mange ENP-lande; understreger, at retten til ytringsfrihed er en universal menneskerettighed, som ligger til grund for demokratiet, og som er vigtig for at kunne realisere andre rettigheder; der henviser til, at universale rettigheder og frihedsrettigheder kræver beskyttelse både online og offline;

N. der henviser til, at EU reviderede den europæiske naboskabspolitik i 2011 for at yde yderligere støtte til partnerlande, der er i gang med at opbygge dybt forankrede og bæredygtige demokratier og støtte inkluderende økonomisk udvikling; der henviser til, at EU's eksterne finansielle instrumenter og navnlig det europæiske naboskabsinstrument bør

støtte målene i naboskabspolitikken; der henviser til, at det er nødvendigt at etablere en stærk og tydelig forbindelse mellem de politiske rammer og den støtte, som ydes under disse instrumenter;

O. der henviser til, at de utilfredsstillende fremskridt, som adskillige af landene i østpartnerskabet har gjort, kan skyldes langsom eller ikkeeksisterende dynamik i de politiske og sociale ændringer i partnerlandene, Unionens manglende engagement i ENP og manglende demonstration over for de europæiske partnere af et tilstrækkeligt motiverende europæisk perspektiv som følge af den økonomiske og finansielle krise og bl.a. Ruslands pres og dets konkurrerende tilbud om integration i Den Eurasiske Union;

P. der henviser til, at topmødet i Vilnius er en milepæl i udviklingen af østpartnerskabet og en vigtig test af EU's naboskabspolitiks evne til at levere håndgribelige resultater;

Q. der henviser til, at associeringsaftalerne er et resultat af østpartnerskabets bilaterale spor, men at det multilaterale spor fortsat er en vigtig dimension i forhold til at udvikle et godt regionalt samarbejde baseret på gode naboforhold; der i denne forbindelse henviser til, at det er beklageligt, at østpartnerskabet har en række uløste territoriale konflikter, som bør løses, og at Europa-Parlamentet fuldt ud overholder principperne om suverænitet, territorial integritet og retten til nationers selvbestemmelse;

R. der i denne forbindelse henviser til, at EU bør spille en mere aktiv rolle i fredelig løsning af konflikter, herunder fastlåste konflikter, som aktuelt udgør en uoverstigelig hindring for den fuldstændige udvikling af gode naboforhold og regionalt samarbejde i de østlige og sydlige partnerlande;

S. der henviser til, at det østlige partnerskabs parlamentariske forsamling (Euronest) fortsat er et vigtigt element i forhold til at udvikle en demokratisk og parlamentarisk dimension af østpartnerskabet, idet den giver mulighed for at udvikle bedste praksis i de parlamentariske arbejdsmetoder og er en vigtig platform for at bringe østpartnerskabet tættere på EU og række ud til borgerne;

1. glæder sig over offentliggørelsen af 2012-fremskridtsrapporterne for de sydlige og østlige lande, der er omfattet af EU's naboskabspolitik, men beklager, at rapporterne og de senere indtrufne begivenheder i de fleste tilfælde viser et blandet billede af fremskridt, stagnation og tilbagegang, og at rapporterne beskriver den nationale situation uden at evaluere de programmer, Unionen har gennemført, og uden at komme med konkrete henstillinger vedrørende tildelingen af bistand til udviklingssamarbejde og dens indvirkning på den politiske beslutningstagning i partnerlandene; er af den opfattelse, at disse rapporter også bør vurdere tendenser ved at indeholde data for tidligere år;

2. understreger, at ethvert europæisk land, herunder dem, der er omfattet af det østlige partnerskab, i henhold til artikel 8 og 49 i EU-traktaten, på lang sigt har mulighed for at ansøge om at blive medlem af Den Europæiske Union;

3. er stærkt overbevist om, at Parlamentet bør inddrages fuldt ud i gennemførelsen af den nye europæiske naboskabspolitik og i justeringen af EU's finansielle støtte, navnlig gennem delegerede retsakter, og at det regelmæssigt bør holdes informeret om fremskridtene i forhold til gennemførelse af reformer i partnerlandene og heraf følgende

tilpasninger; beklager, at det ikke altid bliver hørt om udarbejdelsen af handlingsplaner eller informeret om hovedindholdet af drøftelser; mener, at Europa-Parlamentets beslutning udgør en integreret del af rammerne for ENP-politikken og opfordrer til, at Europa-Parlamentets medlemmer gives status som observatører for at give dem mulighed for at deltage i møder i underudvalg om politiske spørgsmål og menneskerettigheder;

4. beklager, at partnerlandenes fremskridt ikke altid har stemt overens med de mål, der er fastsat i fællesskab med EU; opfordrer til, at der foretages en konkret evaluering af effektiviteten af den reviderede ENP; opfordrer til yderligere bestræbelser på at anvende alle de instrumenter og politikker, som Unionen har til rådighed, på sammenhængende vis under ENP; efterlyser en konsekvent gennemførelse af de initiativbaserede og differentierede tilgange og af princippet om "mere for mere", som er hjørnestenen i den reviderede ENP; opfordrer til om nødvendigt at anvende "mindre for mindre"-princippet for de ENP-lande, der ikke bestræber sig tilstrækkeligt på at opbygge et dybt forankret og bæredygtigt demokrati og gennemføre de aftalte reformer; understreger, at Unionens basisstøtte ligeledes skal afspejle partnernes udviklingsmæssige behov;

5. understreger den vigtige rolle, som civilsamfundet spiller i overgangs- og reformprocesser samt i den politiske dialog i naboskabslandene; opfordrer EU til at styrke samarbejdet med civilsamfundet i naboskabslandene og støtte det gennem en række forskellige finansieringsinstrumenter;

6. mener, at støtte til den demokratiske omstillingsproces bør fokusere på udviklingen af demokratiske institutioners institutionelle kapacitet, på støtte til alle politiske partier og civilsamfundet samt kvinders og minoriteters rettigheder og på at forankre retsstatsprincippet, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i partnerlandenes samfund, navnlig forenings-, ytrings- og forsamlingsfrihed samt en fri presse og frie medier, opfordrer Unionen og medlemsstaterne til at øge antallet af partnerskaber mellem forskellige organisationer og sektorer i samfundet for at give dem ejerskab over den europæiske naboskabsproces; bekræfter, at dette bl.a. bør udføres ved at skabe horisontale forbindelser mellem forskellige samfundsmæssige aktører på grundlag af venskabspartnerskaber mellem organisationer i civilsamfundet (ngo'er, fagforeninger, erhvervsorganisationer, medier, ungdomsorganisationer osv.) og venskabsprojekter med nationale myndigheder og forvaltninger (særligt inden for uddannelsessektoren);

7. mener, at der bør foretages en reel kønsanalyse i alle statusrapporterne; understreger behovet for større fokus på en styrkelse af arbejdsmarkeds- og fagforeningsrettigheder, integrering af ligestilling mellem kønnene og samarbejde og dialog med ngo'er, fagforeninger og andre civilsamfundsorganisationer i den reviderede ENP;

8. insisterer på respekt for de universelle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som det grundlæggende princip i EU's udenrigspolitik; mener, at støtte til civilsamfundene er hjørnestenen i den reviderede naboskabspolitik, og anbefaler derfor, at bistand til civilsamfundene, herunder arbejdsmarkedets parter, står mål med udfordringerne, og at der i denne henseende iværksættes en snæver koordinering med Den Europæiske Demokratifond;

9. understreger, at de vigtigste ngo'er har opstillet fælles platforme for både Middelhavsunionen og det østlige partnerskab; har den holdning, at der bør afholdes

behørige og rettidige høringer med disse civilsamfundsfora under udarbejdelsen, gennemførelsen og overvågningen af ENP-handlingsplaner;

10. mener, at de multilaterale strukturer i ENP bør konsolideres og udvikles mere strategisk; mener, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten i lyset af fokuseringen på "effektiv multilateralisme" i Unionens udenrigspolitik bør undersøge muligheden for, at den europæiske naboskabspolitiks multilaterale spor kan danne rammerne for organisationen af de politiske forbindelser i det bredere Europa;

11. opfordrer Unionen til at gøre de ENP-finansierede eller -støttede projekter i partnerlandene mere synlige og engagere sig mere aktivt med samfundet for at forbedre Unionens image og accepten af Unionen for borgere i ENP-landene, navnlig ved hjælp af mediekampagner og ved at synliggøre den merværdi, der er forbundet med samarbejdet med EU;

12. beklager, at udgiftsområde 4 i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 blev stærkt reduceret sammenlignet med Kommissionens oprindelige forslag; understreger, at en ambitiøs finansiering af østpartnerskabet er afgørende for at sikre yderligere fremskridt i reformerne og dele bedste praksis samt opnå og/eller fastholde velfungerende demokratier i EU's østlige nabolande, hvilket i høj grad er i EU's interesse; mener endvidere, at den aktuelle balance mellem den østlige og sydlige del af ENP bør bevares, og at principperne om differentiering og skræddersyet tilgang, som indtil videre er blevet anvendt, respekteres fuldt ud; fastholder, at de relevante budgetmyndigheder løbende bør holdes ajour med de indikatorer og retningslinjer, som former beslutningsprocessen i forhold til budgetstøtte, og at Europa-Parlamentet bør involveres i processen med at tildele bevillinger eller trække dem tilbage efter principperne om "mere for mere" og "mindre for mindre";

13. understreger, at ytringsfrihed, pluralisme og mediernes uafhængighed udgør demokratiets hjørnesten; understreger dermed vigtigheden af EU's støtte til uafhængige, bæredygtige og ansvarlige public service medietjenester, der leverer kvalitetspræget, pluralistisk og alsidigt indhold, og påpeger, at frie og uafhængige offentlige medier altid spiller en afgørende rolle for demokratiets forankring, for den størst mulige inddragelse af civilsamfundet i samfundets anliggender og for myndiggørelsen af borgerne i demokratiseringsprocessen;

14. anerkender den store betydning af frie og retfærdige valg ved overgangen til demokrati og understreger den rolle, som uafhængige medier spiller, navnlig public service-medier, i en gennemsigtig, troværdig og demokratisk valgproces; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fortsat og, hvor dette er muligt, at øge deres støtte til den demokratiske afholdelse af de kommende valg i partnerlandene, herunder styrkelse af mediefrihed og pluralisme;

Det østlige partnerskab

15. henstiller, at Unionen bør: a) styrke anvendelsen af "mere for mere"-princippet og fremme det gennem positiv konkurrence og samarbejde mellem partnerlandene, og udtrykke den nødvendige støtte til lande i østpartnerskabet, der er udsat for pres fra tredjelande, under gennemførelsen af *gældende fællesskabsret*; b) følge en tosporet tilgang ved at være

krævende over for regeringerne i østpartnerskabslandene og samtidig udvise åbenhed, generøsitet og engagement over for partnerlandenes borgere; c) tilskynde disse borgere til at fremme de værdier, EU er baseret på – nemlig demokrati, retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder – gennem deres engagement i at fremme dem, og dermed gøre dem til den vigtigste kilde til at omdanne normativ kraft d) udarbejde en langsigtet strategi for at fremme europæiske værdier, der indbefatter interne ændringer og disse samfunds stræben efter frihed og velstand; e) decentralisere de østlige partnerskabslande ved at indgå i et samarbejde med og tilbyde offentlige aktører på begge sider ejerskab gennem horisontale partnerskaber og venskabsarrangementer ledsaget af øget mobilitet, kontakter befolkningerne imellem, lempelse af visumreglerne og udsigt til et visumfrit system, hvor naboerne bør gives fortrinsret; og f) parafere eller undertegne associeringsaftalerne og bestræbe sig på at sikre deres hurtige ikrafttræden – først på midlertidig basis og derefter fuldt ud – inden udgangen af Europa-Parlamentets og Kommissionens indeværende valgperiode, forudsat at de fornødne betingelser og krav er opfyldt; g) afholde sig fra at anvende magt eller trusler om at anvende magt til at løse konflikter i regionen og understrege, at den eneste mulighed for at løse konflikter i regionen er gennem forhandlinger af internationalt anerkendte formater baseret på folkerettens principper;

16. minder om sin holdning til, at et land i østpartnerskabets besættelse af et andet lands territorium er i strid med de grundlæggende principper og mål i østpartnerskabet, og at indgåelsen af EU's associeringsaftaler med Armenien og Aserbajdsjan bør være et fremskridt i retning af en løsning af konflikten i Nagorno-Karabakh i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 822, 853, 874 og 884 fra 1993 og de af OSCE's Minskgruppe udarbejdede grundlæggende principper i den fælles erklæring, vedtaget i L'Aquila den 10. juli 2009;

17. beklager, at forskellige former for pres på landene i østpartnerskabet stiger, efterhånden som topmødet i østpartnerskabet i Vilnius nærmer sig, anser dette pres for uacceptabelt, og opfordrer Rusland til at afstå fra fremgangsmåder, som er en klar overtrædelse af Helsinkiprincipperne; understreger i høj grad, at det frie valg i landene i østpartnerskabet ikke bør betyde, at de skal tåle konsekvenser som handelsforanstaltninger, visumpolitik, reduceret mobilitet for arbejdstagerne, indgriben i fastfrosne konflikter osv.; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at behandle den beklagelige udvikling som mere end en rent handelsmæssig dimension og dermed til at handle og forsvare Unionens partnere og sende et stærkt budskab om støtte til alle landene i østpartnerskabet i deres ønsker og valg i forhold til EU; understreger imidlertid, at associeringsaftaler og dybtgående og brede frihandelsaftaler er en vejledende plan for reformer, som er til gavn for alle;

18. bestræber sig fortsat på at videreudvikle Den Parlamentariske Forsamling Euronest som et vigtigt forum for multilateralt interparlamentarisk samarbejde med landene i østpartnerskabet; beklager de foreslåede nedskæringer i ENP-budgetposterne for de flerårige finansielle rammer for 2014-2020, eftersom disse budgetposter er rettet mod mere støtte til aktioner og projekter i forbindelse med opbygning af demokrati, retsstatsprincipper og fremme af menneskerettighederne;

19. understreger, at det ville udgøre en konkret gestus overfor staterne i det østlige

partnerskab at afskaffe visumpligten, samt at det ville være en reel hjælp for at tilnærme dem til EU-landene;

20. mener, at offentliggørelse af køreplanen for østpartnerskabet 2012-2013 er et indledende skridt mod udviklingen af bedre overvågningsværktøjer; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til yderligere at udvikle hensigtsmæssige opfølgningsmekanismer, som kan vurdere ENP-landenes resultater og opstille klare og målbare mål;

21. anbefaler, at de østlige partnerskabslande: a) skaber ny balance i og fordobler deres bestræbelser på at opfylde de politiske, juridiske og økonomiske kriterier; b) forankrer de grundlæggende værdier demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettigheder samt bekæmpelse af korruption i deres samfund; c) yderligere fremmer samfundsmæssige ændringer og reformprocesser og den systemiske opgradering af offentlige standarder og offentlig forvaltning og betragter europæisk integration som et langsigtet strategisk valg og ikke blot som en økonomisk og administrativ øvelse; d) lukker kløften mellem retorik og konkret handling; e) i højere grad tager hensyn til østpartnerskabets multilaterale struktur og til behovet for at lære gennem bedste praksis; f) lader ånden i og læren fra de historiske erfaringer med europæisk integration finde anvendelse på regionale konflikter og forbedrer det indbyrdes regionale politiske og økonomiske, eftersom bilaterale spørgsmål skal løses fredeligt, og gode naboforhold og regionalt samarbejde er grundlæggende elementer i østpartnerskabet; g) involverer borgerne og engagerer offentlige aktører i horisontale partnerskaber og venskabsarrangementer med deres modstykker i Unionen og inddrager civilsamfundet og den unge generation som en forandringsskabende faktor; h) afholder sig fra at anvende magt eller trusler om at anvende magt til at løse konflikter i regionen og understreger, at den eneste mulighed for at løse konflikter i regionen er gennem forhandlinger inden for internationalt anerkendte formater baseret på folkerettens principper;

22. er bekymret over de russiske foranstaltninger, som har til formål at afholde partnerlandene fra at associere både politisk og økonomisk med EU; bekræfter den enkelte stats suveræne ret til at vælge politiske og handelsmæssige alliancer; mener endvidere, at progressiv integration af partnerlandene med EU er fuldt ud i overensstemmelse med deres bestræbelser på at opnå et venskabeligt forhold til Rusland; afviser idéen om et nulsumsspil som et paradigme for EU's og Ruslands forbindelser med partnerlandene;

23. bekræfter nødvendigheden af at stræbe efter regional stabilitet og sikkerhed, som er nødvendig for at opnå målene i østpartnerskabet, også inden for rammerne af den videre integration med EU; opfordrer indtrængende til, at der gøres yderligere bestræbelser på at opnå en løsning på de territoriale konflikter i Georgien, Aserbajdsjan, Armenien og Moldova; minder i denne henseende om sin holdning til, at indgåelsen af EU's associeringsaftaler med Armenien og Aserbajdsjan bør være koblet sammen med fremskridt i retning af en løsning af konflikten i Nagorno-Karabakh i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 822, 853, 874 og 884 fra 1993 og de grundlæggende principper, der blev udarbejdet af Minsk-gruppen under OSCE i den fælles erklæring fra L'Aquila af 10. juli 2009;

24. minder om, at en forpligtelse til associeringsaftaler/dybtgående og brede frihandelsaftaler udelukker enhver anden samtidig form for deltagelse i en toldunion;

25. opfordrer EU's medlemsstater og østeuropæiske partnerlande til at gennemgå deres våbeneksportpolitik i regionen med henblik på at indgå aftaler om afvæbning og demilitarisering af konfliktområder; opfordrer Rusland til at respektere aftalerne på en konstruktiv måde og fuldt ud at respektere suveræniteten af landene i regionen og afholde sig fra aktioner, som kan være til fare for den regionale stabilitet;

26. understreger, at EU og de østeuropæiske partnere står over for fælles politiske udfordringer med hensyn til at sikre en pålidelig og sikker energiforsyning; minder om, at samarbejde om energisikkerhed er klart identificeret som en prioritet under østpartnerskabet og naboskabspolitikken for perioden 2014-2020; forventer, at det tredje topmøde i østpartnerskabet, som skal holdes i Vilnius, giver mulighed for at styrke samarbejdet på energiområdet og øge energisikkerheden på begge sider;

27. minder om, at traktaten om energifællesskabet danner grundlaget for at etablere et fuldt integreret energimarked med fokus på vækst, investeringer og en stabil rammelovgivning; anbefaler i denne henseende at udvide traktaten om energifællesskabet til efter 2016 og tilpasse dens beslutningstagning til fremtidige udfordringer, herunder ved at etablere retslige kontrolmekanismer til håndtering af mangelfuld gennemførelse af fællesskabsretten samt solidaritetsmekanismer; glæder sig over Georgiens ansøgning om at slutte sig til energifællesskabet som det tredje land i østpartnerskabet efter Ukraine og Moldova; opfordrer til at udvide energifællesskabet yderligere gennem den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med målene i energifællesskabet på grundlag af fælles interesser; understreger, at lovgivningsmæssig integration bør ske i overensstemmelse med fælles investeringer i reduktion af sammenkoblingskapacitet og infrastruktur samt vedvarende energi, energieffektivitet og ny teknologi; understreger, at det er af afgørende betydning at diversificere forsynings- og transitveje yderligere;

28. opfordrer til at indarbejde en energisikkerhedsklausul i alle aftaler med landene i østpartnerskabet for at garantere fuldstændig overholdelse af EU's lovgivning om det indre energimarked samt indarbejde en ordning for tidlig varsling i sådanne aftaler for at garantere en tidlig vurdering af potentielle risici og problemer i forbindelse med transit og energiforsyning fra tredjelande samt etablere fælles rammer for gensidig bistand, solidaritet og konfliktløsning;

Armenien

29. anerkender de fremskridt, der er gjort med hensyn til demokratiske standarder og opfyldelsen af kravene i associeringsaftalen, men erkender, at der fortsat er tale om væsentlige mangler, der må tages hånd om på demokratiområdet; anerkender, at der er behov for yderligere fremskridt inden for forvaltningsreformer, herunder lovhåndhævelse, juridiske sektorer og bekæmpelse af korruption; beklager den armenske præsidents seneste træk med at forpligte sig til toldunionen; minder de armenske myndigheder om, at denne politik ikke er forenelig med associeringsaftalen; håber i denne henseende, at Armenien vil fortsætte de EU-relaterede reformer som, når de bliver gennemført, kan føre til økonomisk fremgang for landet og bidrage til at løse de samfundsøkonomiske og politiske problemer, som endnu måtte være i landet; opfordrer til at stræbe efter samarbejde med EU, hvilket EU er åbent for;

30. glæder sig over gennemførelsen af en sund makroøkonomisk politik og strukturreformer i

Armenien samt yderligere fremskridt med hensyn til at nå målene i handlingsplanen;

Aserbajdsjan

31. beklager, at der stadig er tale om en uklar vision og tøvende holdning med hensyn til Aserbajdsjans forfølgelse af associeringsaftaler; understreger det økonomiske potentiale i forbindelserne mellem EU og Aserbajdsjan, men er bekymret over manglerne inden for demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettigheder; insisterer derfor på, at Aserbajdsjan bør vise sit engagement ved at styrke sine relevante standarder, herunder ytringsfriheden og forsamlingsfriheden, og give den demokratiske opposition mulighed for at udnytte deres rettigheder; fastholder, at frigivelse af politiske fanger og ophør med forfølgelsen af politiske aktivister, menneskerettighedsforkæmpere og journalister er nødvendige forudsætninger for enhver aftale om det strategiske moderniseringspartnerskab med Aserbajdsjan;

32. beklager den manglende overholdelse af internationale standarder, der udvistes forud for præsidentvalget, som fandt sted den 9. oktober, herunder at kandidater nægtedes registrering af proceduremæssige årsager, og opfordrer til, at 14 aserbajdsjanske oppositionspolitikere, journalister og menneskerettighedsaktiviteter, som er blevet fængslet inden for de seneste måneder, straks og uden betingelser frigives, herunder Tofiq Yaqublu og Ilgar Mammadov[1];

33. beklager Unionens manglende vision og tøven med hensyn til associeringsaftalerne/de dybtgående og brede frihandelsaftaler som følge af den manglende forståelse af Aserbajdsjans strategiske rolle, hvad angår økonomiske, geopolitiske og kulturelle spørgsmål;

Hviderusland

34. beklager den stillestående, uacceptable situation hvad angår menneskerettigheder, demokrati og politiske fanger samt manglen på fremskridt med hensyn til overholdelsen af de værdier og standarder, som Unionen fremmer; fastholder, at der er brug for et kritisk engagement og strenge betingelser fra Unionens side, men samtidig for en mere generøs og åben holdning over for civilsamfundet og ngo'erne, som bør støttes med hensyn til overvågning og gennemførelse af reformer; opfordrer indtrængende de hviderussiske myndigheder til at deltage i dialogen om modernisering og indlede forhandlinger med Unionen om visumlempelse og tilbagetagelsesaftaler for at fremme kontakter mellem mennesker;

35. opfordrer de hviderussiske myndigheder til at drage fordel af det litauiske formandskab og det østlige partnerskabs topmøde i Vilnius som endnu en vigtig mulighed for at forbedre forbindelserne med EU, så snart alle politiske fanger er frigivet, med henblik på at genoptage den politiske dialog om bl.a. demokratiske reformer, frie og retfærdige valg, respekt for retsstaten, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt inddragelse af oppositionen og civilsamfundet, forudsat at de hviderussiske myndigheder respekterer disse grundlæggende værdier;

[1] Europa-Parlamentets beslutning af 13. juni 2013 om Aserbajdsjan: sagen om Ilgar Mammadov (Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0285).

36. gentager Unionens vilje til at fremme forbindelserne med den hviderussiske regering, så snart de hviderussiske myndigheder målrettet følger en i fællesskab defineret dagsorden, herunder respekt for demokratiske principper, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, bl.a. ubetinget frigivelse og rehabilitering af alle politiske fanger; understreger imidlertid, at ethvert engagement er underlagt streng konditionalitet;

37. understreger det særlige behov for yderligere at styrke den finansielle bistand til uafhængige medier i Hviderusland;

Georgien

38. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med moderniseringen af dette land og med opfyldelsen af kravene i associeringsaftalen i de senere år, såvel som i myndighedernes bestræbelser på at bekæmpe korruption; bifalder den eksemplarisk fredelige magtoverdragelse efter det demokratiske parlamentsvalg; bemærker imidlertid med bekymring de mangler, der stadig består i forhold til anvendelsen af demokratiske standarder; fremhæver i denne forbindelse behovet for yderligere forbedringer og reformer rettet mod et uafhængigt og upartisk retsvæsen og et effektivt strafferetssystem samt et ikke-diskriminerende valgsystem og respekt for minoriteters rettigheder; bemærker de løbende retlige spørgsmål, der har indflydelse på ledende oppositionsfigurer, og opfordrer til fuld respekt for europæiske standarder og normer; støtter den georgiske regerings bestræbelser på at mindske spændingerne over for Rusland og samtidig opretholde landets proeuropæiske orientering; gentager EU's stærke støtte til Georgiens territoriale integritet;

39. støtter iværksættelse af associeringsaftalen, men mener at den skal være betinget af håndgribelige fremskridt fra de georgiske myndigheders side på retsstatsområdet, først og fremmest ved frigivelse af alle politiske fanger, herunder Vano Merabishvili, og overholdelse af alle europæiske standarder ved det kommende præsidentvalg;

40. opfordrer Kommissionen til uden tøven at benytte konditionalitetsklausulen ved at udarbejde en række benchmarks, som disse fremskridt kan måles efter;

41. understreger, at præsidentvalget, der skal afholdes den 27. oktober 2013 og derfor falder sammen med afslutningen af forhandlingerne om associeringsaftalen med EU, vil være en særlig afgørende prøve på Georgiens vilje til at overholde standarderne for demokrati og retsstatsprincipperne, hvor oppositionen har fuld frihed til at stille op til valget, og hvor frie uafhængige medier kan dække valgkampen uden myndighedernes indgriben;

42. understreger, at Georgien ikke bør afholde sig fra at sine europæiske forhåbninger, og at landet bør modstå presset med hensyn til at opgive associeringen med Unionen;

Moldova

43. glæder sig over den politiske vilje til at opfylde kravene i associeringsaftalen, herunder den vidtgående og brede frihandelsaftale og handlingsplanen for visumliberalisering og iværksættelse af rørledningsprojektet Iasi-Ungheni; bifalder moderniseringsbestræbelserne i landet, især de øgede udgifter til uddannelse; opfordrer til hurtig undertegnelse og gennemførelse af alle de skridt, der er nødvendige for at implementere aftalen hurtigst

muligt; er imidlertid opmærksom på de demokratiske institutioners svaghed og behovet for en stadig styrkelse af disse institutioner; opfordrer Moldovas regering til fortsat at yde en stor indsats for at gennemføre de nødvendige foranstaltninger; mener, at politisk stabilitet og varig enighed om reformer, navnlig med hensyn til retsstatsprincippet og uafhængigheden af statslige institutioner, er af afgørende betydning for Moldovas europæiske forhåbninger;

44. opfordrer til iværksættelse af associeringsaftalen, herunder den vidtgående og brede frihandelsaftale, på topmødet i Vilnius og håber på en hurtig afslutning af visumdialogen; anerkender den store virkning, som gennemførelsen af associeringsaftalen, fri handel og visumfrie rejser vil have på reformprocessen i Moldova; bemærker i denne sammenhæng, at de seneste politiske kriser har afsløret den skrøbelighed, der hidtil har præget demokratiseringsprocessen, og understreger behovet for at yde en indsats for at opbygge fuldt ud troværdige uafhængige demokratiske institutioner;

45. anbefaler hastigt at skride til undertegnelse af associeringsaftalen inden for en nær fremtid (efter topmødet i Vilnius), hvis den nuværende overholdelse af kravene opretholdes;

46. bifalder lancering af en ny rørledning mellem Moldova og Rumænien og opfordrer til at fortsætte bestræbelserne og modstå presset fra Rusland til at opgive associeringsaftalen;

Ukraine

47. beklager, at fremskridtene i retning af opfyldelse af kravene i associeringsaftalen stadig ikke er tilfredsstillende, jf. Rådets konklusioner af 10. december 2012 og Europa-Parlamentets beslutning af 13. december 2012 om situationen i Ukraine[1], og at Ukraine anvender selektiv justits og stadig mangler elementer i reformen af sit valgsystem og sit retssystem; bifalder ikke desto mindre præsident Yanukovytschs nylige tilsagn om at fortsætte arbejdet med de påkrævede retsakter gennem Vierkhovna Rada og afventer, at disse løfter indfris i god tid inden topmødet i Vilnius; anerkender de fremskridt, der er gjort hidtil, men understreger, at der er behov for yderligere arbejde og en yderligere indsats i forhold til at gennemføre reformen af anklagemyndigheden, forbedre lovgivningen om valgsystemet og løse problemet med selektiv justits;

48. glæder sig over den igangværende dialog mellem Ukraine og EU og deres fælles ambition om at indgå en associeringsaftale på topmødet om det østlige partnerskab i Vilnius den 28.-29. november 2013;

49. anerkender Ukraines europæiske forhåbninger og gentager sit synspunkt om, at tættere forbindelser mellem EU og Ukraine og tilbuddet om det europæiske perspektiv for Ukraine er af stor betydning og i begge parters interesse;

50. anbefaler, at Rådet undertegner associeringsaftalen mellem EU og dets medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, hvis de krævede betingelser, som formelt defineret af Udenrigsrådet den 10. december 2012 og støttet af Parlamentets beslutning af 13. december 2012, opfyldes; udtrykker sin godkendelse af Rådets beslutning om midlertidig anvendelse af associeringsaftalen mellem EU og Ukraine umiddelbart efter

[1] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2012)2889.

undertegnelse, betinget af opfyldelse af ovennævnte krav; bekræfter sin hensigt om, under forudsætning af opfyldelse af alle krav og efterfølgende undertegnelse, at skride til fuld ratificering af associeringsaftalen mellem EU og Ukraine inden for den nuværende valgperiode;

51. fordømmer de nylige handelssanktioner, som Rusland har pålagt Ukraines eksport, og som har til formål at presse Ukraine til at undlade at undertegne associeringsaftalen med EU; opfordrer Rusland til ikke at pålægge disse sanktioner og til at afstå fra utilbørlig politisk indgriben og pres;

De sydlige naboskabslande

52. er bekymret over de vanskeligheder, de sydlige middelhavslande står over for i forhold til at overvinde udfordringerne ved deres overgang til demokrati;

53. understreger den afgørende betydning af Unionens og medlemsstaternes juridiske og tekniske bistand til myndighederne i de lande, der er berørt af det arabiske forår, i forbindelse med geninddrivelse af tilgodehavender, så de kan opnå konkrete resultater;

54. bifalder sit vellykkede initiativ med at indkalde til møder i taskforcerne vedrørende Tunesien, Jordan og Egypten og understreger, at disse møder mellem private aktører, offentlige myndigheder og internationale organisationer bør sikre større inddragelse af civilsamfundet og ngo'erne og bør føre til håndgribelige resultater, forudsat at de politiske situationer muliggør forstærket økonomisk samarbejde og integration; foreslår, at muligheden for at udvide dette initiativ til at omfatte andre lande i regionen undersøges;

55. er af den opfattelse, at en vellykket overgang til bæredygtigt demokrati skal være Unionens prioritet for de sydlige naboskabslande, og opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at forøge deres støtte til opnåelse heraf;

56. henstiller til, at Unionen opretholder, og hvor det måtte være relevant, optrapper sit engagement til støtte af overgangen til demokrati i de sydlige naboskabslande og fokuserer på en demokratisk transformation, et partnerskab med befolkningen og civilsamfundet og bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst;

57. minder om, at social retfærdighed og forbedring af livskvaliteten er afgørende elementer i den igangværende omstilling i de sydlige nabolande; giver udtryk for stor bekymring over beskæftigelsessituationen, navnlig blandt unge og opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte effektive beskæftigelsespolitikker;

58. gør opmærksom på det meget lille antal studerende fra de sydlige naboskabslande, der har nydt godt af Tempus- og Erasmus Mundus-programmerne til trods for den supplerende finansiering, der er afsat til disse programmer i 2012; gentager sin opfordring til Kommissionen om at etablere et Leonardo da Vinci-program for Euro-Middelhavsområdet for unge lærlinge, som inden for rammerne af en makroregional strategi ønsker at tage en erhvervsuddannelse i udlandet, med henblik på at bidrage til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløshed, som er et endemisk fænomen i det sydlige Middelhavsområde;

59. opfordrer Unionen og dens medlemsstater til at iværksætte en konkret og effektiv mobilitetspolitik sammen med de sydlige naboskabslande, navnlig ved at undertegne aftaler om visumliberalisering og tilbagetagelsesaftaler i stil med dem, der er undertegnet med de fleste lande i østpartnerskabet; understreger i denne sammenhæng betydningen af at øge mobiliteten og samarbejdet på det akademiske og erhvervsfaglige uddannelsesområde ved at udvide og øge de eksisterende programmer og studerendes, kandidaters, læreres og akademikeres mobilitet og ved at fremme udveksling mellem højere læreanstalter og erhvervsuddannelsesinstitutioner samt offentlig-private partnerskaber inden for forskning og erhvervslivet; mener, at det er uhyre vigtigt at udvikle enklere procedurer til udstedelse af visa til deltagere i disse programmer; opfordrer EU til at udvikle en fornuftig og omfattende strategi, der involverer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen, medlemsstaterne og partnere i de sydlige naboskabslande, for at tackle problemerne med indvandring og beskytte flygtninge og asylansøgere fra de sydlige naboskabslande, navnlig i lyset af det arabiske forår og den kontinuerlige ustabilitet i Nordafrika;

60. minder om nødvendigheden af en stærk politisk vilje fra EU-institutionernes og medlemsstaternes side til at deltage aktivt i løsningen af konflikter i regionen, navnlig den israelsk-palæstinensiske konflikt, således, at de ikke længere udgør en hindring for gennemførelsen af ENP;

61. betragter det som en prioritet at støtte partnerlande i forbindelse med udarbejdelsen og finansieringen af projekter vedrørende regionalpolitik og integration af regionale enklaver; henstiller med hensyn hertil, at der tages skridt til at bygge videre på Unionens erfaringer med forvaltningen af EU's regionalfondsmidler med det formål at udvikle kompetencer hos både partnerlandene og Sekretariatet for Middelhavsunionen;

62. mener, at der er et presserende behov for at fremme projekter vedrørende bæredygtig og inklusiv samfundsøkonomisk udvikling og integration i Maghrebregionen for at lette vare-, tjenesteydelses-, kapital- og personbevægelserne; minder om, at konflikten i Vestsahara er en stor hindring for integrationen af regionen; opfordrer Algeriet og Marokko til at etablere et aktivt partnerskab, der kan tage de territoriale udfordringer op, herunder konflikten i Vestsahara; bifalder i denne sammenhæng vedtagelsen af den fælles meddelelse af december 2012 fra den højtstående repræsentant og Europa-Kommissionen med forslag om støtte til de fem lande i Maghreb i deres bestræbelser på at opnå et tættere samarbejde og større regional integration; glæder sig over, at Unionen har overtaget det nordlige medformandskab for Middelhavsunionen, og forventer, at den vil fremme politisk kohærens, generel koordinering og effektivitet, navnlig for så vidt angår projekter, der modtager finansiel støtte;

63. opfordrer Marokko og Polisario Front og Algeriet til at arbejde frem mod en retfærdig, fredelig, langsigtet og gensidigt acceptabel politisk løsning på konflikten i Vestsahara i overensstemmelse med de relevante FN-resolutioner, herunder dem, der giver mulighed for selvbestemmelse; understreger betydningen af at sikre, at menneskerettighederne respekteres over for den sahrawiske befolkning og behovet for at gøre noget ved disse rettigheder i Vestsahara og i Tindouflejrene, herunder rettighederne for politiske sahrawiske fanger, som ikke har fået en retfærdig rettergang, og som burde frigives;

64. understreger betydningen af Middelhavsunionen som et instrument for institutionalisering af forholdene med de sydlige naboskabslande; understreger betydningen af de kommende ministermøder i forhold til at fremme partnerskabet mellem Unionen og Middelhavsområdet og fremme fælles projekter;

65. bekræfter på ny, at målet for det sydlige partnerskab er at bringe Middelhavets to kyster tættere på hinanden med henblik på at etablere et område med fred, demokrati, sikkerhed og velfærd for dets 800 mio. indbyggere og at give EU og dets partnere effektive bilaterale og multilaterale rammer, som giver dem mulighed for at overvinde demokratiske, sociale og økonomiske udfordringer, fremme den regionale integration, navnlig med hensyn til handel, og at sikre fælles udvikling til gavn for alle samt bistå partnere med at opbygge demokratiske, pluralistiske og sekulære stater, især ved hjælp af programmer for opbygning af institutionel kapacitet, samt at udvikle gensidigt fordelagtige og ambitiøse handelsordninger for varer og tjenesteydelser, efter forudgående udarbejdelse af de dermed forbundne konsekvensanalyser, der kan føre til vidtgående og brede frihandelsaftaler; mener, at dette helt sikkert vil være det første skridt i retning af et stort "Euro-Middelhavs-økonomiområde", hvilket også vil bidrage til at løse de økonomiske problemer i vores nabolande i syd og fremme en syd-syd-integration;

66. understreger, at det er en moralsk forpligtelse for EU at støtte processen til støtte af returnering af de aktiver, som tidligere diktatorer og deres regimer har stjålet; mener, at inddrivelse af aktiver er et meget politisk spørgsmål i kraft af symbolværdien og behovet for at genoprette ansvarlighed i demokratiets og retsstatens ånd; bemærker, at inddrivelse af aktiver skal være en vigtig politisk forpligtelse for EU i partnerskabet med de sydlige naboskabslande; gentager behovet for at oprette en EU-mekanisme med det formål at yde retlig støtte til de sydlige naboskabslande i processen til inddrivelse af aktiver;

67. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og Rådet til i højere grad at tilskynde flere lande i regionen til at træffe eksplicitte foranstaltninger i deres lovgivninger og fremme programmer for at sikre rettighederne for kvinder, herunder deres deltagelse i den politiske og økonomiske beslutningsproces, deres adgang til uddannelse, deres økonomiske uafhængighed, og til at fjerne alle former for vold mod dem;

68. er af den opfattelse, at EU bør yde støtte og formidle viden til lovgivere i forbindelse med drøftelse og udarbejdelse af lovgivning vedrørende ikt-sektoren, der burde skabe enormt potentiale for digitale teknologier, både for den demokratiske proces samt økonomisk udvikling og regionalt samarbejde; mener, at fri informationsstrøm og adgang til internettet er af afgørende betydning for samfundsøkonomiske forbedringer; understreger i denne sammenhæng betydningen af respekt for digital frihed;

69. udtrykker alvorlig bekymret over den stigende religiøst motiverede vold i regionen, navnlig over for kristne, og opfordrer Unionen til at træffe foranstaltninger i denne sammenhæng, også inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik;

70. gentager sin opfordring til Kommissionen om at gøre det østlige partnerskab og Middelhavsunionen mere synlige i partnerlandene og gøre dem mere letforståelige for folk i disse lande ved at demonstrere den merværdi, som samarbejde med EU genererer;

Algeriet

71. bemærker, at Algeriet har bekræftet, at det agter at deltage i ENP, men at det endnu ikke har vedtaget nogen handlingsplan; bifalder indledningen af forhandlinger om en handlingsplan mellem Unionen og Algeriet og opfordrer indtrængende Algeriet til at drage fordel af dette instrument med hensyn til at fremme forbindelserne med EU; opfordrer EU og Algeriet til at fremskynde forhandlingerne inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik for hurtigt at nå frem til vedtagelse af en handlingsplan;

72. glæder sig over initiativer truffet af det algeriske parlament til at forbedre samarbejdet med Europa-Parlamentet og over kvaliteten af den politiske dialog, der er etableret mellem de to parlamenter;

73. glæder sig over undertegnelsen den 7. juli 2013 af et aftalememorandum om oprettelse af et strategisk partnerskab mellem Den Europæiske Union og Algeriet på energiområdet, som i sidste ende vil bane vejen for en tættere integration af markederne, udvikling af infrastrukturen og teknologioverførsel mellem de to parter;

74. understreger behovet for en politik, som gør det muligt fuldt ud at opretholde menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig foreningsfriheden og retten til at demonstrere; håber, at den forventede revision af den algeriske forfatning vil blive udført inden for rammerne af en åben og gennemsigtig procedure, der er åben for alle de politiske retninger i landet, så den vil bidrage til konsolideringen af demokratiet og retsstaten; bemærker den gnidningsløse gennemførelse af EU-valgobservationsmissionen til Algeriet til parlamentsvalget den 10. maj 2012; minder om de henstillinger, valgobservationsmissionen fremkom med og opfordrer indtrængende de algeriske myndigheder til at foretage de fornødne forbedringer under forberedelsen af fremtidige valg; gentager Unionens tilbud om støtte til denne proces;

75. opfordrer Unionen til at styrke og optrappe sin støtte til civilsamfundsorganisationer i Algeriet endnu mere og til programmer, der fremmer kvinde- og ungdomsbeskæftigelsen, den økonomiske styring, forbedringen af erhvervsmiljøet og styrkelsen af frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder;

76. opfordrer Algeriet til yderligere at fremme civilsamfundets aktivitet ved at fremme forenings- og demonstrationsfrihed;

Egypten

77. er bekymret over den aktuelle politiske udvikling i Egypten efter den militære magtovertagelse den 3. juli 2013, over den politiske polarisering, de alvorlige økonomiske problemer og situationen vedrørende overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i landet, samt over sikkerheden i regionen med hensyn til Sinai; fordømmer udtrykkeligt alle voldshandlinger, herunder angreb på koptiske kirker, og mener, at de egyptiske sikkerhedsstyrkers seneste handlinger har været uforholdsmæssige og resulteret i et uacceptabelt stort antal dræbte og sårede; opfordrer den egyptiske regering til at afstå fra sådanne handlinger; opfordrer indtrængende alle politiske partier til at indgå i en ægte inklusiv dialog med det formål at genoprette en demokratisk proces, der er rettet imod den egyptiske befolknings legitime forventninger

og forhåbninger; understreger behovet for en national forsoning mellem alle politiske og sociale kræfter, herunder de moderate dele af Det Muslimske Broderskab, som et vigtigt element for at opnå fremskridt i overgangen til demokrati, hvilket indebærer afholdelse af præsident- og parlamentsvalg; understreger, at Unionen gennem den højtstående repræsentant/næstformanden kan have mulighed for at opfordre til en dialog mellem de vigtigste politiske aktører i landet, som er rettet imod dannelse af en national samlingsregering med henblik på tilrettelæggelse af valg; henstiller navnlig til, at den højtstående repræsentant/næstformanden sender et klart budskab om, at et forbud mod Det Muslimske Broderskab vil være ødelæggende for demokratisk inklusion og stå i vejen for muligheden for at vende tilbage til demokrati;

78. understreger, at en fremgangsrig fremtid for Egypten udelukkende kan opnås på grundlag af en demokratisk løsning med velfungerende demokratiske institutioner, der garanterer alle borgeres sikkerhed, og at overgangen til demokrati bør indebære retten til en retfærdig rettergang for alle;

79. opfordrer Unionen til at tage hensyn til de alvorlige økonomiske udfordringer, som landet står over for, og de sociale konsekvenser heraf på den ene side og anvende konditionalitetsprincippet ("mere for mere") på den anden i sine bilaterale forbindelser med og sin finansielle støtte til Egypten; mener, at Unionen ikke bør indgå nogen fuldt dækkende og detaljeret frihandelsaftale med Egypten, inden betingelserne vedrørende politisk stabilitet, f.eks. etableringen af valgte demokratiske institutioner, retsstatslighed og overholdelse af menneskerettigheder og de grundlæggende rettigheder, er opfyldt; bemærker, at Rådet (udenrigsanliggender) den 21. august 2013 gav den højtstående repræsentant/næstformanden, Catherine Ashton, til opgave at gennemgå spørgsmålet om EU-bistand i medfør af den europæiske naboskabspolitik og associeringsaftalen på baggrund af Egyptens efterlevelse af de principper, der ligger til grund herfor, og ud fra den forudsætning, at der fortsat vil blive ydet bistand til de mest sårbare grupper og civilsamfundet;

80. mener, at Unionen bør koncentrere sin støtte om overholdelsen af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig kvinders rettigheder, mindretalsrettigheder og religionsfrihed, samt om overgangen til demokrati, udviklingen af institutionel kapacitet, rets- og sikkerhedsreformer, udviklingen af alle demokratiske politiske partier og ngo'er og forbedring af erhvervsmiljøet; er af den opfattelse, at Unionen fortsat bør kanalisere den nuværende bistand og støtte over på ngo'er og civilsamfundet som led i en strategi til at inddrage politiske aktører i Egypten og sponsorere en reel demokratisk overgangsproces; glæder sig over Rådets (udenrigsanliggender) afgørelse af 21. august 2013 om at suspendere eksportlicenser til Egypten for alt udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, og revurdere de eksportlicenser, der er dækket af Unionens fælles holdning;

81. bifalder den højtstående repræsentants/næstformandens mæglingsindsats og mener, at Unionen bør drage fordel af sin unikke position og netværk af forbindelser blandt vigtige egyptiske aktører og fortsat stræbe efter en politisk løsning i overensstemmelse med de grundlæggende parametre for overgangen til demokrati;

82. noterer sig Revisionsrettens særberetning (nr. 4/2013) om EU's samarbejde med Egypten

på området regeringsførelse og Kommissionens svar og opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at drage de konklusioner, der er nødvendige for at forbedre effektiviteten af Unionens støtte;

Israel

83. noterer sig Israels positive gennemførelse af aktionsplanen, vedtaget i april 2005 for en periode på tre år og forlænget indtil udgangen af 2012; beklager de diskriminerende politikker, som den nuværende israelske regering fører, og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at øge og fremme mindretallenes rettigheder, navnlig rettighederne for den arabisk-israelske samfundsgruppe og beduinsamfundet i landet; opfordrer desuden Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at optrappe indsatsen og yderligere udvikle projekter med dette formål for øje;

84. glæder sig over genoptagelsen af direkte forhandlinger mellem israelere og palæstinensere; understreger sit engagement i en tostatsløsning baseret på 1967-grænserne med den gensidigt accepterede jordfordeling og Jerusalem som hovedstad for begge stater; giver udtryk for sin misbilligelse og gentagne fordømmelse af det stigende antal ulovlige bosættelser i de besatte områder og opfordrer den israelske regering til at ophøre med bosættelsesaktiviteter og annullere alle planlagte projekter til etablering af nye bosættelser; understreger kraftigt endnu en gang, at etablering af bosættelser er en håndgribelig hindring for en vellykket fredsforhandling mellem Israel og Palæstina og bæredygtigheden af en tostatsløsning; minder om de retningslinjer, som EU har opstillet vedrørende støtteberettigelse for israelske enheder etableret i de områder, som Israel har besat siden juni 1967, og de aktiviteter, de udøver dér, for så vidt angår tilskud, priser og finansielle instrumenter finansieret af EU – en ordning som får virkning fra 2014;

85. er bekymret over Israels beslutning om at trække sig ud af FN's Menneskerettighedsråd og FN's universelle regelmæssige gennemgang; opfordrer Israel til at anvende FN's konvention om barnets rettigheder, til at anerkende mindreårige som en særlig gruppe og til at respektere mindreårige palæstinenseres rettigheder uden forskelsbehandling;

86. opfordrer Israel til at tage spørgsmålet om anvendelse af administrativ varetægtsfængsling op til fornyet behandling, selv om antallet af palæstinensere tilbageholdt under administrativ varetægtsfængsling er faldet i 2012, og fortsat sikre, at standarderne i henhold til folkeretten overholdes for palæstinensiske fanger, navnlig kvinder og børn;

Jordan

87. glæder sig over det forbedrede samarbejde mellem Unionen og Jordan, navnlig undertegnelsen af protokollen om Jordans deltagelse i Unionens programmer og de positive fremskridt hvad angår politiske reformer, især oprettelsen af en valgkommission og en forfatningsdomstol samt vedtagelsen af en valglov;

88. glæder sig over gennemførelsen af reformpolitikker i Jordan; beklager imidlertid anvendelsen af militære domstole i sager om ytringsfrihed, hvilket er i strid med landets forfatning, samt ændringen af presse- og medieloven for så vidt angår elektroniske publikationer og den forsinkede styrkelse af domstolenes uafhængighed;

89. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til først og fremmest at yde finansiel bistand til projekter til fordel for demokratiske reformer og reformer af retsvæsenet, for bekæmpelsen af korruption og for humanitær bistand til flygtninge;

90. glæder sig over Jordans aktive rolle i forbindelse med konfliktløsning i Mellemøsten samt over landets betydelige indsats i forbindelse med modtagelse af flygtninge fra den syriske konflikt; konstaterer, at der ifølge UNHCR den 8. oktober var 538 839 syriske flygtninge i Jordan, herunder uregistrerede flygtninge; så gerne, at Jordan undertegner De Forenede Nationers konvention om flygtninges retsstilling;

91. er dybt bekymret over konsekvenserne for Jordan af den syriske krise og det farlige mætningspunkt, som landet nærmer sig på grund af tilstrømningen af syriske flygtninge, og som kan medføre en hidtil uset regional ustabilitet med hensyn til kapacitet og midler til at skaffe husly og yde humanitær bistand til familier, der flygter fra konflikten; opfordrer indtrængende Unionen til at yde omfattende støtte til Jordan i forbindelse med håndteringen af den stigende tilstrømning af flygtninge samt de store nationale udfordringer, herunder økonomisk ustabilitet, inflation og arbejdsløshed;

Libanon

92. efterlyser en hurtig gennemførelse af handlingsplanen og beklager, at reformerne kun skrider langsomt frem, men er klar over, at situationen er ustabil, navnlig som følge af den vedvarende konflikt i Syrien, som har haft store konsekvenser inden for Libanon, navnlig med tilstrømningen af flygtninge og medfølgende politiske konflikter;

93. mener, at Unionen først og fremmest bør støtte institutionerne og udviklingen af deres kapacitet, bør fokusere på den humanitære bistand, der er nødvendig på grund af det stadig stigende antal syriske flygtninge, styrke retsvæsenet og dettes uafhængighed og yde hjælp ved grænserne; opfordrer det libanesiske parlament til at genoptage sin samling som planlagt og vedtage valgloven snarest muligt;

94. konstaterer, at Libanon har indtaget en neutral holdning i den syriske konflikt, og glæder sig over landets indsats for at modtage syriske flygtninge;

95. henviser til, at antallet af syriske flygtninge i Libanon, herunder uregistrerede flygtninge, ifølge UNHCR nærmer sig en million; er stærkt bekymret over konsekvenserne for Libanon af den syriske krise og det farlige mætningspunkt, som landet nærmer sig på grund af tilstrømningen af syriske flygtninge, og som kan medføre en hidtil uset regional ustabilitet med hensyn til kapacitet og midler til at skaffe husly og yde humanitær bistand til familier, der flygter fra konflikten; opfordrer indtrængende Unionen til at yde omfattende støtte til Libanon i forbindelse med håndteringen af den stigende tilstrømning af flygtninge samt de store nationale udfordringer, herunder økonomisk ustabilitet, inflation og arbejdsløshed;

96. glæder sig over Libanons bidrag til modtagelse af og bistand til syriske flygtninge, til trods for landets begrænsede kapacitet og behovet for at opretholde ligevægten mellem samfundsgrupperne i landet, og over bestræbelserne på at begrænse konfliktens regionale virkninger, men beklager, at reformdagsordenen har lidt under denne situation; understreger betydningen af en ny inklusiv valglov;

97. bifalder Libanons etablering af husly til over 1 mio. syriske flygtninge, der har været tvunget til at forlade deres hjem og hjemland; glæder sig over den libanesiske befolknings indsats for at gøre det muligt at tage imod flygtninge og gentager sin fulde støtte til de libanesiske myndigheders kontinuerlige indsats;

Libyen

98. opfordrer de libyske myndigheder til at optrappe arbejdet med demokratiske reformer og bestræbelserne på at stabilisere sikkerhedsforholdene og den politiske situation; opfordrer til en genoptagelse af forhandlingerne om indgåelse af en associeringsaftale mellem Union og Libyen hurtigst muligt for at støtte landet i dets bestræbelser på at gennemføre reformer; opfordrer Libyen til at udarbejde og vedtage sin handlingsplan;

99. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at samarbejde med de øvrige internationale institutioner i regionen og til at supplere deres indsats med det sigte at støtte Libyen i dets opbygning af demokrati;

100. understreger betydningen af at opbygge et stærkt og uafhængigt retssystem; er bekymret over menneskerettighedssituationen i Libyen og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og forskelsbehandling af mindretal;

101. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fokusere deres støtte på fremme af civilsamfundet og opbygning af institutioner i Libyen samt på udarbejdelse af en forfatning og kapacitetsopbygning og uddannelse af højtstående libyske embedsmænd og effektive sikkerhedsstyrker (væbnede styrker og politistyrker), der kan sikre fred og ro og orden i landet; understreger, at Unionen endvidere bør optrappe bestræbelserne på at støtte reformen af det libyske retssystem og indsatsen på andre området som f.eks. uafhængige medier, respekt for menneskerettighederne, national forsoning og bekæmpelse af korruption for at opfylde de behov, de libyske myndigheder har givet udtryk for, herunder vedrørende grænsekontrol navnlig i det sydlige Libyen, og sikre en indvandringspolitik med respekt for grundlæggende rettigheder;

102. bifalder iværksættelsen af den FSFP-ledede EU-grænsebistandsmission (EUBAM) i Libyen, der har til formål støtte landets beskyttelse af grænserne, og som omfatter kort- og langsigtede mål, der vil bidrage til statslig konsolidering og medvirke til at bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet, dvs. våben- og menneskehandel, ikke blot inden for Libyen, men også i den bredere region; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at gennemgå missionens mandat og omfang med henblik på tilpasning til de enorme behov på stedet; kritiserer de langsomme procedurer, navnlig set i forhold til den meget alvorlige situation;

Marokko

103. bifalder Marokkos tilsagn om at styrke forbindelserne med Unionen og drage fuld fordel af sin fremskredne partnerskabsstatus; mener, at Unionens støtte til Marokko først og fremmest skal gå til gennemførelsen af forfatningen, reformen af retsvæsenet, styrkelsen af de demokratiske institutioners kapacitet, herunder på lokalt plan, bidraget til den marokkanske befolknings menneskelige udvikling samt forhandlingen af en ambitiøs,

afbalanceret og gensidigt fordelagtig vidtgående og bred frihandelsaftale;

104. glæder sig over forslaget til vedtagelse af Rådets afgørelse om gennemførelsen af handlingsplanen EU-Marokko om gennemførelse af den fremskredne status (2013-2017)[1];

105. glæder sig over Marokkos tilsagn om at gennemføre politiske reformer; henstiller, at der sker en hurtig gennemførelse af den nye forfatning, og at der samtidig fastlægges en tidsplan for vedtagelsen af organiske love og af det nationale charter vedrørende reformen af retsvæsenet, og understreger med hensyn hertil, at gennemførelsen af denne reform nu har stået på i mindst tre år med betydelig finansiel støtte fra Unionens side; henleder opmærksomheden på, at gennemførelsen af politiske reformer, navnlig af øget regionalisering, idet der i den forbindelse også skal tages hensyn til kulturelle, økonomiske og sociale særkender, bør bidrage til Marokkos udvikling og støtte konsolideringen af demokratiske processer på lokalt plan;

106. glæder sig over den nye dynamik i debatten i det marokkanske parlament, men beklager den manglende specifikke henvisning i statusrapporten til de aktiviteter, som Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Marokko udøver, og til virkningerne heraf;

107. opfordrer til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og indførelse af en ligestillingsmyndighed og til bekæmpelse af forskelsbehandling og opfordrer ligeledes til ratificering af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og til revision af bestemmelserne i familielovgivningen om polygami og mindreåriges indgåelse af ægteskab;

108. noterer sig det arbejde, som Marokkos Nationale Menneskerettighedsråd udfører, og forventer, at de regionale antenner styrkes med flere ansatte og flere økonomiske midler, så rådet kan udføre sine opgaver på passende måde og påtage sig nye;

Palæstina

109. opfordrer til en effektiv gennemførelse af den nye handlingsplan; glæder sig over de fremskridt, som de palæstinensiske myndigheder har gjort med gennemførelsen af den nuværende handlingsplan på trods af den yderst vanskelige situation; glæder sig over genoptagelsen af direkte forhandlinger mellem israelere og palæstinensere; understreger, at der ikke findes et alternativ til direkte forhandlinger mellem parterne med henblik på opnåelse af tostatsløsningen;

110. understreger endnu en gang behovet for en forsoningsproces mellem de forskellige palæstinensiske fraktioner, som Unionen under den højtstående repræsentants/næstformandens koordinering bør kunne sponsorere og fremme; opfordrer de palæstinensiske politiske aktører til at indlede forhandlinger om en målrettet køreplan for afholdelse af præsident- og parlamentsvalg i den nærmeste fremtid; understreger, at en reel palæstinensisk forsoning er af afgørende betydning for vellykkede fredsforhandlinger mellem palæstinenserne og israelerne og for stabiliteten og den overordnede bæredygtighed af en palæstinensisk stat;

[1] JOIN(2013) 6

111. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til først og fremmest at støtte foranstaltningerne til styrkelse af institutionerne, fremme retsstatslighed, god regeringsførelse og moderniseringen af offentlige tjenester og projekter, der tager sigte på at inddrage kvinder og unge i økonomiske og politiske aktiviteter;

Syrien

112. giver udtryk for sin dybeste bekymring over den fortsatte forværring af voldshandlingerne i Syrien og brugen af kemiske våben i landet og er foruroliget over den fortsatte vold i denne vedvarende borgerkrig; giver udtryk for sin solidaritet med ofrene og deres familier; er af den opfattelse, at disse omfattende overtrædelser af den humanitære folkeret bør straffes, og kræver en stærk reaktion fra det internationale samfund og Unionen og understreger i denne forbindelse ansvaret for at beskytte civilbefolkningen; vurderer i lyset af den humanitære katastrofe i Syrien, at den umiddelbare prioritet for det internationale samfund og Unionen skal være at sikre, at den humanitære bistand når frem til dem, der har behov for grundlæggende varer og tjenester i Syrien og de nabolande, der er berørt af krisen, navnlig Egypten, Irak, Jordan, Libanon og Tyrkiet, og opfordrer til, at der især fokuseres på situationen for palæstinensere i Syrien;

113. opfordrer EU til at træffe passende, ansvarlige foranstaltninger vedrørende en mulig tilstrømning af flygtninge til EU's medlemsstater; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om fortsat at overvåge den nuværende situation og arbejde med beredskabsplanlægning, herunder muligheden for at anvende direktivet om midlertidig beskyttelse, hvis og når betingelserne kræver det;

114. giver udtryk for sin dybe bekymring over den yderligere forværrede voldelige krise i Syrien og fordømmer på det kraftigste anvendelsen af kemiske våben over for civilbefolkningen, hvilket er en forbrydelse ifølge folkeretten; kræver atter en passende reaktion fra FN's Sikkerhedsråd og opfordrer Unionen og det internationale samfund til at danne en forenet front med en stærk reaktion på denne overtrædelse af folkeretten for at opfylde deres forpligtelse til at beskytte civilbefolkningen i Syrien; opfordrer Unionen til at støtte mæglingsforsøg såsom Genève II-konferencen for at finde en løsning, der respekterer den syriske befolknings demokratiske forhåbninger; mener, at afskrækkende foranstaltninger skal være have klare og opnåelige mål og skal være forankret i en bred politisk strategi, der har til formål at inddæmme den syriske konflikt;

115. er overbevist om, at en varig løsning på krisen i Syrien udelukkende kan opnås gennem en politisk proces; støtter derfor alle bestræbelser på at gennemføre Genève II og indsatsen fra den højtstående repræsentant/næstformanden, Catherine Ashton, og FN's særlige udsending, Lakhdar Brahimi, der sigter imod at opnå fremskridt i forbindelse med Genève II-processen og i FN's Sikkerhedsråd; understreger betydningen af at involvere alle vigtige aktører i og uden for regionen i denne indsats;

116. giver udtryk for bekymring over situationen for den kurdiske befolkning i den nordlige og nordøstlige del af Syrien, der har resulteret i et stort antal flygtninge, og som truer med at skabe endnu større ustabilitet i regionen;

117. er bekymret over den uacceptabelt store byrde, som flygtninge udgør i de lande, der

grænser op til Syrien, samtidig med at finansieringen af den humanitære bistand støder på vanskeligheder;

Tunesien

118. giver udtryk for sin bekymring over den stigende polarisering af det politiske liv i Tunesien; fordømmer på det kraftigste de brutale drab på prominente oppositionspolitikere; understreger, at der skal være garanti for ytringsfrihed og forsamlings- og mediefrihed;

119. glæder sig over Unionens og Tunesiens forstærkede engagement som illustreret ved handlingsplanen og opfordrer begge parter til at vedtage denne; opfordrer indtrængende den nationale forfatningsgivende forsamling til at færdiggøre en demokratisk forfatning, som respekterer de internationale aftaler om menneskerettigheder; opfordrer til afholdelse af frie og retfærdige valg og beklager, at undtagelsestilstanden er blevet forlænget; er af den opfattelse, at vedtagelsen af en forfatning, der er solidt forankret i demokratiske værdier og respekt for menneskerettighederne i overensstemmelse med den tunesiske befolknings ønsker, et funktionelt og uafhængigt retsvæsen og funktionelle og uafhængige medier samt afholdelsen af nyvalg er vigtige elementer for at fremme Tunesiens overgang til demokrati; er bekymret over det stigende antal retssager mod journalister i Tunesien; bifalder, at der i udkastet til forfatning indarbejdes en særlig artikel om børns rettigheder i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder, og anbefaler, at der oprettes en uafhængig mekanisme til at overvåge gennemførelsen heraf;

120. opfordrer den konstituerende forsamling til at afslutte vedtagelsen af forfatningen og til at gennemføre valg overvåget af den øverste uafhængige valginstans snarest muligt; mener, at gennemførelsen af den fremtidige forfatning, reformen af retsvæsenet, medierne og presseloven og styrkelsen af de demokratiske institutioners kapacitet bør være prioriterede områder for den støtte, som Unionen yder;

121. opfordrer Tunesien til straks at deponere ratifikationsinstrumenterne for og dermed ophæve landets sidste forbehold over for De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og til at gennemføre lovgivning, der sikrer lige rettigheder og ikke-forskelsbehandling, bl.a. ved at afkriminalisere homoseksualitet;

122. glæder sig over, at EU's samarbejde med Tunesien er intensiveret via fordoblingen af den ydede støtte, og navnlig over, at denne støtte er blevet anvendt til en økonomisk genopretning og udvikling af ugunstigt stillede områder og til en styrkelse af civilsamfundet;

123. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at øge støtten til foranstaltninger med henblik på åbning af regionerne ved hjælp af infrastrukturudviklingsprojekter, til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, navnlig for unge, til civilsamfundet på regionalt plan og til reformen af retsvæsenet med henblik på at indføre retsstatslighed under samtidig overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og til reformer af den sociale sektor (sundhed, uddannelse og social tryghed), med særligt fokus på ligestilling, retfærdighed og sårbare børn;

124. beklager de forsinkelser, der er opstået i forhandlingerne om underskrivelse og ratificering af en global og omfattende frihandelsaftale med Tunesien;

°
° °

125. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-Udenrigstjenesten, Middelhavslandenes og ENP-landenes regeringer og parlamenter, Den Parlamentariske Forsamling Euronest, Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen og generalsekretæren for Middelhavsunionen.